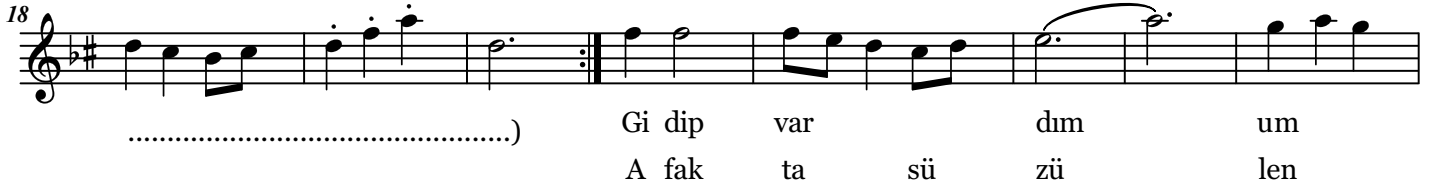
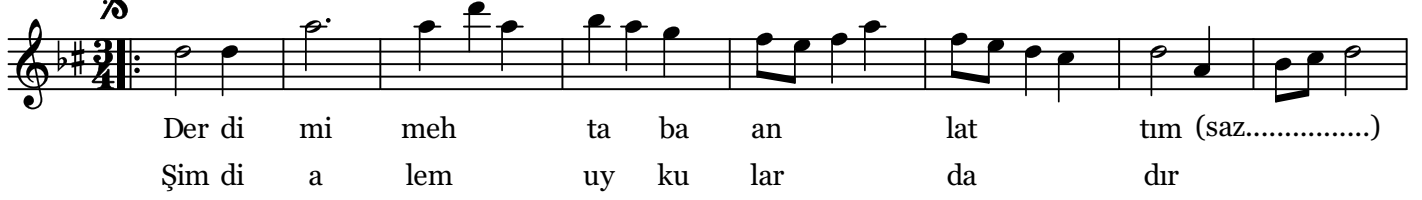

SULTANÎYEGÂH ŞARKI

SEMÂÎ

SELİM YÛŞA DEMİR

♩ = 180

59

di ken ben an lat den o tım da ri ya sın da rü ya sın

67

dan u tan dı (saz.....) dan u tan dı

SON

Derdimi mehtâba anlattım; ziyâsından utandı,
Gidip vardım ummâna döktüm; hayâsından utandı,
Dedim belki âfitâb dinler ne de olsa kavîdir,
Emân diledi benden o da, riyâsından utandı.

Şimdi âlem uykulardadır ben gönlüm ile yasta,
Âfakta süzülen bu ruhum; zavallı ne de hasta,
Gecenin karanlığı gibi sırrımı dedim dostâ,
Hâbîde iken anlattım da, rüyâsından utandı.